

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **R-I, s. r. o.**, so sídlom N., IČO X., zastúpeného **JUDr. L. C.**, advokátom so sídlom H., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/233/13514-88016/2010/990057-r z 10. augusta 2010, **o návrhu o oslobodenie od súdneho poplatku**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/19754/2010-61 z 13. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/19754/2010-61 z 13. januára 2011 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým uznesením nepriznal žalobkyňi oslobodenie od súdnych poplatkov. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa dňa 26.08.2010 podala žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/233/13514-88016/2010/990057-r z 10. augusta 2010 a dňa 19.11.2010 požiadala o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, v ktorom uviedla, že v súvislosti s napadnutým rozhodnutím žalovaného sa dostala do tak zlej finančnej situácie, že nie je schopná súdny poplatok zaplatiť.

Po odcitovaní ustanovenia § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) krajský súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ku dňu 31.12.2009 mala v pokladni peniaze v sume 720.525 eur, ako aj k výške súdneho poplatku, ktorá je 66 eur mal za to, že pomery žalobkyne priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov neodôvodňujú.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote žalobkyňa odvolanie navrhujúc napadnuté rozhodnutie zrušiť a priznať jej oslobodenie od súdnych poplatkov. V dôvodoch odvolania poukázala na skutočnosť, že uvedenou sumou 720.525 eur disponovala k 31.12.2009, čo je takmer rok po tom, ako bola podaná žaloba na súd (*zrejme mala na mysli rok pred tým, nakoľko žaloba bola podaná 13.09.2010*) a za tú dobu sa zmenili okolnosti tak, že z bonitnej spoločnosti sa dostali takmer do krachu. Podľa žalobkyne uznesenie krajského súdu je preto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nakoľko podľa názoru žalobkyne samotné konštatovanie, že ku dňu 31.12.2009 mali v pokladni 720.525 eur, čo je v porovnaní s výškou súdneho poplatku nepatrné, neobstojí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 138 ods. 1 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

O oslobodenie od súdneho poplatku musí účastník v zmysle citovaného zákonného ustanovenia požiadať. Je pritom povinnosťou účastníka vierohodným spôsobom preukázať súdu svoje pomery, ktoré sú rozhodné pre posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti.

Z ustanovenia § 138 ods. 1 OSP vyplýva, že pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada k celkovým majetkovým pomerom žiadateľa, k výške súdneho poplatku i k povahe uplatňovaného nároku. Pre posúdenie dôvodnosti žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov je tiež rozhodujúce, či účastník svojvoľne alebo zrejme bezúspešne uplatňuje alebo bráni svoje práva. U právnických a fyzických osôb, ktoré sú podnikateľmi súd berie zreteľ i na povahu ich podnikateľskej činnosti, stav a štruktúru majetku, platobnú schopnosť a pod.. Nepriaznivá hospodárska situácia obchodnej spoločnosti ako dôsledok podnikania, nemôže byť paušálnym dôvodom pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Pomery žalobkyne ako obchodnej spoločnosti – podnikateľa nie sú určované len množstvom hotových finančných prostriedkov, ale aj jeho celkovou majetkovou situáciou. Podnikateľské riziko nie je možné prenášať na štát.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vyššie uvedených zásad Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by jej majetkové pomery neumožňovali poplatok zaplatiť, pričom nemožno opomenúť ani výšku súdneho poplatku, ktorá, ako je už aj uvedené vyššie, činí 66 eur.

So zreteľom aj na dôvody vyššie uvedené sa najvyšší súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi krajského súdu a jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková